

ת"פ 21743/07/17 - מדינת ישראל נגד ג' ח'

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21743-07-17 מדינת ישראל נ' ח'

בפני
בעניין: כבוד הנשיא אביטל חן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ג' ח'

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של **השמטת הכנסות לפי סעיף 220(1) לפקודת מס הכנסה** [נוסח חדש] תשכ"א-1961 וכן בעבירת **מרמה ותחבולה לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מס ערך מוסף**, התשל"ו-1975.

הנאשם, יליד 1955 (בן 66 שנים) הינו אדריכל במקצועו ובעל משרד אדריכלות משנת 2004. לפי כתב האישום המקורי, בין השנים 2007 עד 2014 דיווח הנאשם על הכנסותיו באופן חלקי בלבד, ולא דיווח על הכנסות נוספות בגובה 1,757,980 ₪. בחלק מהמקרים פעל הנאשם על ידי אי דיווח חלק מההכנסות, ובאחר על ידי ציון סכומים שונים בחשבוניות המס, מכפי ששולמו לו בפועל ושביגים הונפקו חשבוניות עסקה ללקוחות.

פרטי הדיווחים וההעלמות רוכזו בטבלה כדלקמן:

שנה	דיווח למס הכנסה כולל מע"מ	העלמה ממס הכנסה כולל מע"מ
2007	225,187 ₪	120,745 ₪
2008	207,205 ₪	310,699 ₪
2009	144,884 ₪	181,550 ₪
2010	994,221 ₪	206,181 ₪
2011	150,586 ₪	215,986 ₪
2012	266,631 ₪	241,223 ₪
2013	256,847 ₪	407,969 ₪
2014	--	73,627 ₪

בדין שהתקיים בין הצדדים ביום 23.9.2020 (ג"פ 57707-07-20) הודיעו הצדדים כך:

"אנחנו מסכימים לתקן את כתב האישום באופן שהסכומים המיוחסים לשנת 2007-2008, כלומר

עמוד 1

120,745 ש"ח לשנת 2007, ו-310,699 ₪ לשנת 2008, סה"כ 431,444 ₪ יישארו בעובדות כתב האישום אך לא יובאו בחשבון בשיעור ההעלמה.

כמו כן העבירות שיוחסו לנאשם בשנים 2013-407,969 ₪ ו-73,627 ₪ (סה"כ- 481,596 ₪) יהיו עבירות ניסיון בלבד. התביעה תטען לשניים עשר חודשי מאסר בפועל, ואילו הנאשם חופשי לטיעונו.

לפיכך, ובהתאם להסכמת הצדדים, יעמוד איפוא סכום ההעלמה על סך כולל של 844,940 ₪ לשנים 2009-2012, ובנוסף ניסיון העלמה של כ- 481,596 ₪ לשנים 2013-2014.

תסקיר שירות מבחן:

הנאשם נשוי ואב לששה ילדים בוגרים. עובד מזה כ-30 שנה כאדריכל עצמאי, ולדבריו השקיע במהלך החיים מאמצים רבים להצליח בעבודתו ולפרנס בכבוד את משפחתו.

במהלך שנת 2000 התמודדה משפחת הנאשם עם הרס מוחלט של ביתם בשל פיצוץ מיכלי גז. מחוות דעת שהוצגה לשירות מבחן ונערכה על ידי הפסיכולוגית דפנה ברבן, מיום 10.02.05 עולה כי בני המשפחה סבלו מתופעות פוסט טראומטיות שונות בעקבות האירוע, ובאשר לנאשם צוין בנוסף כי סבל מתגובה דכאונית מתמשכת, ירידה ניכרת בתפקודו המקצועי וביכולתו לפרנס את המשפחה, עד כי נזקק לסיוע נפשי ותרופתי.

לאחר גילוי העבירות עסקין חלה הדרדרות נוספת במצבו הנפשי של הנאשם, וכתמיכה הוצגו לשירות מבחן חוות דעת מטעם ד"ר שרון צימרמן, נירופסיכולוגית ופסיכולוגית שיקומית, מיום 18.06.07, ותצהיר הפסיכיאטרית והפסיכותרפיסטית ד"ר גילי (גלעדית) אופיר מיום 24.10.20. מאלו עלה כי הנאשם אובחן כסובל מפוסט טראומה בגין אירועי מלחמת יום הכיפורים ומלחמת ההתשה בהן לחם. תסמונת זו נותרה לטנטית ופרצה בעצמה בעקבות טראומה חוזרת יחד עם מצב דכאוני, לאחר הרס בית המשפחה. בתצהיר פורטו התסמינים הקשים מהם סובל הנאשם, ודפוסי ההתנהגות והחשיבה שאופייניים לו, עד כדי הפרעה בשיפוט ונטיה להתנהגות אימפולסיבית. כמו כן, התייחסה הפסיכיאטרית לתפקוד המקצועי הירוד של הנאשם על רקע מצבו הנפשי, עיסוקו המרובה בתכנים הקשורים בפוסט טראומה, ומצב העסק שמנוהל על ידו, ובשל אלה העריכה כי המסוכנות להישנות העבירות נמוכה.

הנאשם נוטל אחריות מלאה על ביצוע העבירות, תיאר את הרקע לביצוען, והביע בוושה עמוקה וחרטה. הנאשם הביע נכונות לפרוע את חובו לרשויות, והשלים את הסדר תשלום החוב למס הכנסה, בסיוע הלוואות ובני משפחה.

שירות מבחן התרשם מהתמודדות ארוכת שנים של הנאשם עם תסמינים פוסט טראומטיים ודיכאוניים, ומהצלחתו עד לביצוע העבירות נשוא כתב האישום לנהל אורח חיים נורמטיבי ופרודוקטיבי. עוד עמד שירות מבחן על נכונות הנאשם להשתלב בהליך טיפול, הסתייעותו במשפחתו כגורם מחזק ותומך, ועל התהליך המטלטל ומציב הגבול שעבר במהלך ההליך הפלילי. בשל אלה העריך שירות מבחן כי קיימת מסוכנות נמוכה להישנות העבירות, אף שצוין בהקשר זה את חיוניות השתלבות הנאשם בטיפול עקב מצבו הנפשי והרגשי.

בשל שיקולים אלה, ובשים לב לחומרת העבירה, המליץ שירות מבחן על הטלת עונש מאסר בעבודות שירות וצו מבחן למשך שנה.

ראיות לעונש:

המאשימה לא הגישה ראיות לעונש.

מטעם ההגנה העידו מר שמואל קורסמן, מכר ותיק של המשפחה, והגב' י' ח', רעיית הנאשם.

מר קורסמן העיד כי הנאשם נמנה על משפחה ציונית ושורשית, אשר חוותה משבר באירוע אבדן ביתם. העד העיד אודות המצוקה הנפשית והכלכלית הקשה בה היה נתון הנאשם בעקבות האמור, והוסיף כי יתכן שבעקבות כך נפגם שיקול דעתו. העד התייחס לעברו הטוב של הנאשם, וטען כי נכון לסייע בידו.

גב' ח'רעיית הנאשם סיפרה על העולם הערכי של המשפחה ותרומתם למדינה. בכלל זה עמדה על הפעילות הציונית של הנאשם, השירות הצבאי של ילדיהם (שמונה במספר), והתנדבות חלק מילדיהם לשירות קרבי, והכל מתוך אהבת המדינה והחינוך עליו גדלו. גם הגב' ח' התייחסה למשבר הקשה שפקד את המשפחה עם אירוע אבדן ביתם, וגם לשיטתה, אירוע זה והשלכותיו הובילו את הנאשם לביצוע העבירות. עוד שיתפה שבעלה הודה במיוחס לו מיד עם גילוי מעשיו, לא התמקח ושילם את כל הנדרש באמצעות הלוואות שנטלו. בהקשר זה תיארה את ניסיונות המשפחה לפרוע את חובותיה ולהשתקם כמאבק קיומי יומיומי.

בנוסף הוגשו מטעם ההגנה מכתבי המלצה ותעודות הוקרה, שהוענקו לנאשם לאורך השנים ובמהלך שירותו הצבאי, ומלמדים על פועלו לטובת המדינה והקהילה (סומנו נ/2). כן צורפו תעודות רפואיות וחוות דעת אודות מצב בריאותו של הנאשם, כפי שפורטו בתסקיר שירות מבחן. בהתייחס לחוות דעת הפסיכיאטרית ד"ר גלעדית אופיר עקיבא, מנהלת תת יחידה לפסיכו טראומה בבית חולים אברבנאל, יצוין בנוסף למפורט מעלה כי עורכת חוות הדעת התרשמה שהנאשם נעדר קווי אישיות אנטי סוציאליים, וכי הוא מתקשה לתפקד, לנהל את חייו ולווסת את עולמו הפנימי על רקע מצבו הנפשי. בהתייחס למעשיו נשוא כתב אישום זה, צוין רושם של התנהגות דחפית, שנובעת מלחץ נפשי ואינה תוצאה של חשיבה או תכנון, והומלץ על שילוב עקרונות שיקומיים במסגרת העונש.

טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני התביעה: בטיעוניה לעונש עמדה התביעה על היקף ההעלמות ונסיונות ההעלמה, כמפורט בכתב האישום ובכפוף להסכמת הצדדים מעלה. בהתייחס לערכים המוגנים, ציינה כי מעשיו של הנאשם הסבו פגיעה חמורה ומשמעותית בקופה הציבורית ובערך השוויון העומד בבסיס נטל תשלום המיסים. בשל אלה, נקבעה בפסיקה מדיניות עונשית של הטלת עונשי מאסר בפועל וקנסות מכבידים על עברייני המס, ומתן משקל יתר לשיקולי הרתעה, על פני התחשבות בנסיבותיו האישיות של הנאשם.

אשר למתחם הענישה, טענה התביעה למאסר בפועל במתחם שנע בין 12 ל-30 חודשים לצד מאסר מותנה מרתיע. בנוסף טענה לקנס, ההולם את סכום ההשמטה ומשכה, במתחם הנע בין 150,000 עד 200,000 ₪.

בהתייחס לעונש המתאים לנאשם, ציינה התביעה לקולה את העובדה שהנאשם ללא עבר פלילי, הסיר מחדליו, הודה בכתב האישום ונטל אחריות על מעשיו. לצד זה בהתייחס לחוות הדעת הרפואית שהוגשה מטעם הנאשם (נ/1), ציינה התביעה שמדובר בתסמונת המהווה חלק מחייו של הנאשם, ואין בה לשמש טענת הגנה למעשיו.

טיעוני ההגנה: בפתח טיעוניה לעונש התייחס הסנגור לרקע האישי והמשפחתי שקדם לביצוע העבירות. לטענתו, המצב הנפשי והכלכלי המורכב אליו נקלע הנאשם, שעה שאיבד את בית מגוריו בעקבות התפוצצות בלון גז, היוו הרקע לביצוע העבירות, והוא נעדר דפוסים עברייניים. הסנגור ציין כי הנאשם פעל להסרת המחדל ובמסגרת הסדר שילם קנס גירעון

של 125,000 ₪ למע"מ ו- 45,000 ₪ למס הכנסה, עוד קודם להליך הפלילי בעניינו. כן עמד הסנגור על השיהוי הרב בהגשת כתב האישום, בחלוף שלוש שנים מניסיון ביצוע העבירה האחרונה, ועל מדיניות הענישה הפחותה בחומריתה שנהגה בזמנים הרלוונטים לביצוע העבירות.

בהתייחס לענישה, הסניגור עתר להשית על הנאשם עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בהקשר זה הפנה למספר פסקי דין, בהם הושטו עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. אשר לרכיב הכספי, ביקש לתת את הדעת על מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם והפסקת המעורבות העסקית.

במסגרת דבריו האחרונים לבית המשפט הביע הנאשם חרטה על מעשיו, וטען שפעל ללא שיקול דעת ובטיפשות. הנאשם הוסיף כי לקח אחריות על מעשיו בפני פקידי מס הכנסה, ואף שילם את חובו במלואו, תוך תקווה שבכך יסתיים פרק זה בחייו. הוא שיתף בקושי שנלווה להליך המשפטי מראשיתו, לשיהוי בהגשת כתב האישום, ולהתמשכות ההליך שהיוותה עבורו עונש בפני עצמו.

הנאשם התייחס עוד לנזק הכרוך בהרשעתו על מטה לחמו, והסביר כי היה ויורשע תימנע ממנו האפשרות לעבוד מול רשויות ציבוריות, בהן עיריית ירושלים ועיריית ת"א עמן הוא עובד כיום. בסיום דבריו ציין כי הוא מבין שעשה טעויות, אך ביקש להקל בעונשו, ולשקול בין היתר את השלכות העונש על בני משפחתו.

דין והכרעת דין

הנאשם שבפני הורשע בביצוע עבירה של השמטת הכנסות, לפי סעיף 220(1) לפקודת מס הכנסה, ובעבירת מרמה או תחבולה לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מס ערך מוסף.

בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין, בעת גזירת עונשו של נאשם יש לקבוע תחילה את מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע. לצורך כך יש להתחשב במידת הפגיעה בערכים המוגנים ע"י העבירה, בנסיבות הקשורות בביצועה ובמדיניות הענישה הנוהגת.

טרם דיון אציין כי בהתאם למבחן הקשר הענייני ההדוק שנקבע בפסיקה (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.10.2014)), משלא נטען אחרת ע"י הצדדים, וגם מניסוח כתב האישום, יבחנו מעשי הנאשם כמסכת עבריינית אחת שנמשכה על פני מספר שנים, וייקבע מתחם עונש אחד לכתב האישום כולו.

הפסיקה עמדה רבות על החומרה היתרה של עבירות המס בשל פגיעתן בקניין המדינה, בשוויון בין הנישומים ובשלטון החוק, כמו גם על המורכבות המובנית במיגורן, בשל היותן קלות לביצוע קשות לגילוי, ועל הנטל הכלכלי וההיזק הציבורי הנלווה להן. בשל האמור התווה בית המשפט העליון מדיניות ענישה המבכרת את האינטרס הציבורי ושיקולי ההרתעה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם. נקבע כי דרך כלל, ובפרט כשמדובר בעבירות נשנות המבוצעות לאורך תקופה וסכומים גדולים, יש להשית עונש מאסר בפועל שירוצה מאחורי סריג ובריה (ע"פ 6643/20 זוהדי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 17.06.21); רע"פ 2478/21 קאיד זיאדנה נ' מדינת ישראל - רשות המיסים (פורסם בנבו, 09.05.21); רע"פ 6371/14 באסם נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 28.10.14); רע"פ 977/13 אודיז נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 20.02.13); רע"פ 512/04 אבו עביד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 15.04.04)).

במקרה שבפני, מדובר בעבירות שנמשכו על פני כשמונה שנים, ואשר חלקן אופיינו בביצוע שיטתי ואקטיבי על ידי הוצאת חשבוניות פיקטיביות. יחד עם זה, יש ליתן משקל לשיעור ההעלמה המוסכם השנתי והמצטבר, ובשים לב למשך

התקופה (העלמה בסך של 844,940 ₪ לשנים 2009-2012, וניסיון העלמה בסך של 481,596 ₪ לשנים 2013-2014).

בהינתן אלה, ומבלי להקל ראש במעשי הנאשם, מצאתי כי מידת הפגיעה של העבירות שביצע הנאשם בערכים המוגנים ורף חומרתן אינם מן הגבוהים ביחס לתיקים מסוג זה.

באשר למדיניות הענישה, המאשימה הפנתה לפסיקה בגין עבירות דומות, כשהרף התחתון של מתחם הענישה עמד על עונשי מאסר מאחורי סורג ובריוח וכך גם העונשים שנגזרו בסופו של יום על הנאשמים. אכן כפי שצוין הטלת עונשי מאסר בפועל ננקטת במרבית המקרים, אך ניתן לראות גם הטלת עונשי מאסר הניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות, בין היתר בשל נסיבות ביצוע עבירה שאינן מן החמורות.

להלן יפורטו דוגמאות לענישה הנוהגת הרלוונטית בשים לב להיקף העבירות ונסיבות ביצוען:

• רע"פ 7773/16 **חננאל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.10.2016) - שם נדונה בקשת ערעור של נאשם שהוטלו עליו 10 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 50,000 ₪, בגין ביצוע עבירות של השמטת הכנסה, קיום פנקסים כוזבים ושימוש במרמה ערמה ותחבולה לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה, וכן בעבירת השמדת מסמכים. העבירות בוצעו לאורך כחמש שנים והיקף ההעלמה עמד על כ- 1,000,000 ₪. באותו מקרה מסר הנאשם חשבוניות כפולות ללקוחותיו ודיווח רק על חלק מהן, השמיט הכנסות מלקוחות מוסדיים, והשתמש בחשבון הבנק של בנו. הנאשם לא הסיר את מחדלי כתב האישום. **בית משפט העליון אישר מתחם ענישה בטווח שבין 8 ל-24 חודשי מאסר, ודחה את בקשת רשות הערעור.**

• עפ"ג (מחוזי-ים) 29174-12-16 **יעקבי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.3.2017) - שם נידון ערעורו של נאשם שהוטלו עליו 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בן 25,000 ₪, בגין ביצוע שבע עבירות מרמה, ערמה או תחבולה לפי סעיף 220 (1) לפקודת מס הכנסה ובעבירת מרמה, ערמה או תחבולה לפי סעיף 220 (5) לפקודת מס הכנסה. מדובר בעבירות שבוצעו במשך כ-8 שנים באופן שיטתי ומתמשך, וסכום ההכנסות שהועלמו כ-1.7 מיליון ₪. בית משפט המחוזי אישר מתחם ענישה שנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בצד מאסר מותנה וקנס, ודחה את הערעור.

• עפ"ג (מחוזי-ים) 10063-09-17 **כהן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 1.5.2018) - שם נידון ערעורו של נאשם שהוטלו עליו 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך 22,000 ₪ בגין הרשעתו ב-5 עבירות של מרמה, ערמה או תחבולה - לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה; 4 עבירות השמטת הכנסות מדו"ח לפי סעיף 220(1) לפקודה; 5 עבירות של אי-ניהול פנקסי חשבונות ו-5 עבירות לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מס ערך מוסף. העבירות בוצעו על פני תקופה בת כחמש שנים, וסכום ההעלמה עמד על 400,000 ₪. בית המשפט המחוזי אישר מתחם ענישה שנע בין 6 ל-16 חודשי מאסר, לצד מאסר מותנה וקנס בסכום הנע בין 20,000 ₪ ל-100,000 ₪, ודחה את הערעור. בפסק הדין נשקלו בין היתר עברו הפלילי המכביד של הנאשם והסדר התשלומים שסוכם עמו בחלוף חמש שנים מתום ביצוע העבירות.

• עפ"ג 18163-04-20 **שבי נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 01.07.20) - שם דובר במערער שהעלים מקור הכנסה שלם וביצע עבירות לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה במשך 11 שנה. היקף ההעלמה עמד על מעל 750,000 ₪. **בית משפט המחוזי אישר מתחם ענישה בטווח שבין 6 ל-18 חודשי מאסר, לצד קנס בטווח שבין 30,000 ₪ ל-60,000 ₪.** יחד עם האמור, הערעור התקבל ועונשו של המערער

הוקל ל- 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, חלף 9 חודשים שהוטלו עליו בבית משפט קמא (ת"פ (שלום תל אביב) 73375-12-18 **מדינת ישראל נ' שבי** (פורסם בנבו, 03.03.20).

• ע"פ (מחוזי תל אביב) **3710-09-17 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' קלאוס** (לא פורסם, 27.06.18) - שם נדחו ערעורים הדדיים שהוגשו על גזר דינם של נאשמים שהעלימו מקור הכנסה שלם במשך שנתיים בהיקף 1,242,524 ₪. על הנאשמים שהודו והסירו את מחדל כתב האישום נגזר עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, תוך אישור מתחם ענישה בטווח שבין 6 ל- 18 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית (ת"פ 61997-12-15 **פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' קלאוס** (פורסם בנבו, 16.07.17)).

• ע"פ (מחוזי תל אביב) 43832-10-13 **שאול נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.02.14) - שם נידון עניינו של מערער אשר השמיט הכנסה בסך העולה על 5 מיליון ₪ וניהל חשבונות כוזבים. בית המשפט המחוזי אישר מתחם ענישה בטווח שבין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. יחד עם האמור, הערעור התקבל ועונשו של המערער הוקל ל- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, חלף 12 חודשים שהוטלו עליו בבית משפט קמא. בהנמקתו עמד בית המשפט בין היתר על חלוף הזמן, התנהלות הרשויות ומצבו הבריאותי של המערער.

בשולי המפורט אזכיר את הידוע, כי מתחם הענישה אינו עניין חשבונאי גרידא אלא ביטוי להכרעה ערכית המבוססת על מכלול שיקולים, אשר מדיניות הענישה הינה רק אחד מהם (ע"פ 3877/16 **ג'אבלי נגד מדינת ישראל**) (פורסם בנבו, 17.11.2016) וכן ע"פ 12063-04-15 **בראונר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.07.2015).

בהתאם, אני סבור שמתחם הענישה במקרה שלפניי כולל הטלת מאסר בטווח שבין 6 ל- 18 חודשים, לצד קנסות מכבידים בשיעור של בין 25,000 ₪ ל- 80,000 ש"ח.

העונש המתאים לנאשם

הנאשם יליד שנת 1955, נעדר עבר פלילי, נשוי, אב לילדים וסב לנכדים.

מטיעוני הצדדים לעונש עולה כי לבד מהעבירות נשוא כתב האישום זה, ניהל הנאשם את חייו באופן נורמטיבי, ותרומו למען החברה זכתה לתשבחות רבות ולאומות הערכה והצטיינות.

כעולה מחוות הדעת הרפואית מטעם הנאשם, ברקע העבירות נסיבות אישיות ומשפחתיות לא קלות. הנאשם סבל מפוסט טראומה כתוצאה משירותו הצבאי, ובעקבות הרס ביתו והרעת מצבו הכלכלי הוא חווה טראומה נוספת על זו הישנה, ומצבו הנפשי הוחמר. עורכת חוות הדעת סבורה כי קיים קשר בין המעשים נשוא כתב האישום ומצבו הנפשי של הנאשם.

הנאשם עומד לדין לראשונה, הוא נעדר עבר פלילי, נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה, והפסיק את העבירות מיד עם גילויין. הנאשם פעל להסרת המחדל במלואו ולתשלום כל חובותיו בתוספת קנס בסך 170,000 ₪, עוד בטרם החל ההליך הפלילי (לא הומצאו אסמכתאות בעניין זה). ולעניין זה אזכיר את חשיבות הסרת המחדל והשלכתו על גזירת העונש, בהיותו ביטוי לחרטה כנה, נשיאת אחריות ובקשה לתיקון הנזק (רע"פ 7851/13 **עודה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 3.9.2015)).

בבואי לגזור את העונש, נתתי דעתי גם על גילו של הנאשם כיום, מצבו הרפואי, יכולותיו הכלכליות וכושר השתכרותו, ועל רקע אלה אף על הקושי הברור והממשי הצפוי לו ולבני משפחתו מהטלת העונש. כמו כן, נתתי דעתי על שיעור המסוכנות הנמוכה להישנות העבירה כפי התרשמות שירות מבחן והפסיכיאטרית, על המלצת שירות מבחן, ועל הסכמת הנאשם להשתלב בהליך טיפול כפי שהומלץ.

בנוסף שקלתי את סוגיית חלוקת הזמן מביצוע העבירות - כשלוש שנים עד להגשת כתב האישום ושבע שנים עד למתן גזר הדין, והעובדה שלא הוגשו כתבי אישום נוספים נגדו (ראו לעניין הקלה בעונש בגין שיהוי (ע"פ (מחוזי מרכז) 57577-02-19 ילרים נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 21.11.19)).

לאחר שקלול כל הנתונים שלעיל, עם מידת החומרה של העבירות, שיעור ההעלמה בפועל ושיעור עבירת הניסיון, סבורני כי בפני נסיבות המצדיקות הטלת עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

אדגיש כי שקלתי בכובד ראש את עמדת המאשימה, בראי האינטרס הציבורי ושיקולי ההרתעה. ויחד עם זה, כידוע שיקולי ההרתעה אינם מאיינים את נסיבותיו האישיות של הנאשם, וממילא הענישה בסופו של יום היא לעולם אינדוידואלית ומושפעת בין היתר מהנסיבות הקונקרטיות של הנאשם, אף בסוג העבירות שבפני.

אשר על כן, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות ביחידת ברקאי- שלוחת דרום- סמוך לכלא באר שבע- ביום 19.07.21 בשעה 08:00.
- ב. 8 חודשי מאסר למשך 3 שנים מהיום, היה ובמשך תקופה זו יבצע הנאשם אחת מן העבירות בהן הורשע.
- ג. צו מבחן למשך שנה אחת. בתקופה זו יעמוד הנאשם בקשר עם שירות מבחן וישתלב בטיפול כפי שיומלץ.
- ד. קנס בסך 30,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-30 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 01.12.21. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים.

ניתן היום, ב' אב תשפ"א, 11 יולי 2021, במעמד הצדדים.